

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי
Ezra Orion Collection
Public Art Archive

כותרת: מחזות, "בלי שמים"
מחזה

מיקום בארכיון

ארגז: 20

תיק: 2

תת תיק: 3

Title: Plays, "Without sky"
Play

Location in Archive

Box: 20

Folder: 2

Sub folder: 3

המכון לנוכחות ציבורית
המרכז הישראלי לאמנות דיגיטלית, חולון
לחומרי המקור צרו קשר דרך archive@digitalartlab.org.il

The Institute for Public Presence
The Israeli Center for Digital Art, Holon
For original materials please contact us at archive@digitalartlab.org.il

מכון לנוכחות ציבורית
INSTITUTE FOR PUBLIC PRESENCE
معهد للحضور الجماهيري

ב.ל. ע.א.מ.

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

IP

מכון תוכנית ירושלים
מחלקת ארכיון
מחלקת ארכיון

אוסף עזרא אוריון
Public Art Archive

ארכיון

ב ל י ש מ י ם

מחזה במערכה אחת מאת אסף בן נר

עזר אורן

משתתפים: חנוך

אברי

חומר

קין

זהר

עלמה (עובר זמן. נכנס וניגש למשחק. קין מערסל).

עלמה ב' (לעין) רוצה משחק.

"רופא"

שני אלמונים

שליח

שני קולות (עובר זמן)

(בצר ימין חצויה בבמה על ידי פורגוד. לפניו שולחנות וכסאות קלים, כוננית שבועונים, רדיו וכו'. מעליה שעון-מחוג-בודד-נע-ללא-הרף. מלפנים בצד ימין ערסל. משמאל משטח מוגבה מאד - בימת הבודד - ועליו מספר ספרים וניירות. בעומק מעקה ואחרי חלל ריק אפור. שורר אי סדר מלשהו. אור צהריים. חנוך עובר בעומק לאטו, ניגש לראות אם יש מישהו, יוצא. עובר זמן. חוזר ונכנס, מעלעל לאטו בשבועונים, משתער בערסל. מערסל. עובר זמן. נכנס אברי. מעלעל בשבועונים. יוצא. חוזר, לוקח את המשחק, ניגש לאחד השולחנות ועורך לאט את הכלים. עובר זמן).

רוצה משחק?

(עובר זמן).

רוצה משחק?

(עובר זמן. אברי קם וזז לעומק. יושב גבו למעקה. זורק אבן

לאן שהוא. חוזר ומתישב).

רוצה משחק?

(חנוך קם מן הערסל. ויוצא. אברי עושה בכתפו הנועה של -

מתנהג לי כמו כי יודע מה...)

לא סובל אותם.

(חוזר אל המעקה).

(תומר נכנס לאטו ועולה לבימת הבודד).

חומר: מישור - - -

למישור הזה קראו פעם ראש ההר - -

(נכנס קין וצונח בערסל)

אברי: מה נשמע?

קין: אין חדש.

חומר: קראנו כבר את כל מה שכתוב על כל הניירות.

(עובר זמן. נכנס חנוך וניגש למשחק. קין מערסל).

חנוך: (לקין) רוצה משחק?

קין: ה מ מ ?

חנוך: בוא נרביץ כמה מערכות...

(עובר זמן)

מערכה אחת...

(משחק עם עצמו. קם ויוצא).

אוסף עזרא אוריון

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

IP

מכון המחקר והמחקר
INSTITUTE FOR PUBLIC ART RESEARCH
מכון המחקר והמחקר

(עובר זמן)

חול - - חול עמוק

(אברי קם אצאצא מצל המעקה ומתקרב)

Ezra Orion Collection

Public Art Archive

אברי: הלו.

(שתיקה).

(מחישב. מזיז כלים כה וכה)

(עובר זמן. זהר וחנוך נכנסים ומתישבים לשולחן סמוך חוך כדי שיחה)

(כמו ברחוק הדדי. הוא מביט אחריה. זהר קם לקראתה.

לכוון אברי) יש זבובים.

זהר:

(לחנוך) תראה שכל בסדר. תבדוק את המערכות בצד שמאל. אם תבוא

משאית למשלוח - שיעמיסו - זה בסדר.

(משוחחים בקול נמוך, חד גוני, מעלעלים בשבועונים).

קין: לו מישחו - - היה כובש - -

מישחו היה כובש את הארץ הזאת.

זהר: מה חסר לך פה? (תומר את השולחן ויוצא)

(מן המרחק) זהר!?

עלמה:

זהר: אהוי! נאום אחד או שניים.

עלמה: אני עוד מעט באה! כלים. אל קין -

מערכת אחת.

קין: מה חסר לי?...

(זהר ועלמה יוצאים הבוקר אל מעבר לפרגוד. קין יורד מהקיר).

חומר: ספרו לנו את כל הזכרונות.

גם זה נגמר.

זהר: (לאברי) אולי תזוז כבר?

הפיקע מה הרבה עבודה.

(שהיקה) חורשים עם הלשון בחוץ.

קין: עוד לא גמרתי?

(בחוקה מעבר לפרגוד. חומר יורד).

אברי: יש לי זכות לשחק כמו לכל אחד.

חומר: המיד נדמה לנו שהנשים היפום נישאות לגברים.

זהר: גמרתי?

קין: לי זה לא נדמה.

אברי: אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי
כמו לכל אחד!

מכון תרבות עזריאל
מרכז אמנות וחינוך
מנהל המרכז הלאומי

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

זהר: שאלתי אם גמרתי.

אנחנו לוקחים אתה שנייה.

חומר: חם פה. (כאילו מתגב).

קח מה שיש.

אברי: יש לי זכויות כמו לכל אחד כאן!

(העלמה, יפה, נכנסת משמאל. האור שוקע ונהפך לאור ערב).

עלמה: (לחומר) על מה אתה חושב, מה אתה כל כך רציני?

(כמו גיחוך הדדי. הוא מביט אחריה. זהר קם לקראתה.

היא כמו מטרידה לו ומתרחצת לאט. רוקדים קרוב מאד. כמעט ללא תנועה).

חומר: איש גלגל אשה בחולות - -

(בחוקה מעבר לפרגוד. ארון).

אברי: בדיוק כמו לכל אחד מכם.

עלמה ב': בוא, איש, הגיע הלילה.

חומר: (לאברי) על מה אתה מרצה?

חומר: רגע, חזר לגמור.

אברי: קחו לכם! (הופך את השולחן ויוצא)

עלמה ב': בוא נבלה קצת.

זהר: צריך יהיה פעם לגמור עם הטיפול הזה.

חומר: לא חסרות הזדמנויות.

זהר: רק עוד נאום אחד או שנים.

חנוך: (אוסף ומסדר את הכלים. אל קין -)

מערכה אחת.

(זהר ועלמחו יוצאים חבוקים אל מעבר לפרגוד. קין יורד מהערסל. מתישב. משחקים. צחוק העלמה מעבר לפרגוד.)

(עובר זמן)

היא שלו...

השקיע בה הרבה עבודה.

התרוצץ חודשים עם הלשון בחוץ.

קין: שחק.

(צחוקה מעבר לפרגוד. תומר יורד.)

תומר: תמיד נדמה לנו שהנשים היפות נישאות לגמדים.

קין: לי זה לא נדמה.

(תומר שוה רגע ויוצא)
אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

חנוך: יש אנשים שלוקחים את ההכי טוב,

אנחנו לוקחים את מה שנשאר.
(עלמה ב' מופיעה בעומק)

קח מה שיש.

(נגשת למשחקים)

עלמה ב': הלו.

שניהם: הלו.

עלמה ב': איך הולך לך איתו?

חנוך: הוא קצת ירוד.

(צחוקה מעבר לפרגוד. ארון.)

עלמה ב': בוא, איש, הגיע הלילה.

חנוך: רגע, חני לגמור.

עלמה ב': בוא נבלה קצת.

(חנוך קם)

חנוך: לילה טוב.

קין:

איש כבר לא זוכר.

ואחרי הכל, מה זה חשוב.

עצמי שייך לזר אחר... לא בבילי כל מה שפחדת כאן.

(עובר זמן)

חנוך:

טוב, אם אתה לא ...

(זהו ליבו בעולם. מקרב. אל חנוך -)

קין:

אני עמדתי לקבל את זה ישד מן "הזקן". או אולי אינך זוכר

שהוא היה בכלל...

חנוך:

ודאי שאני זוכר אותו.

קין:

זה היה כבר ענין של זמן קצר. אז בא ה... זהר והתחיל לחזר

אחריו. מאחורי גבי.

(זהר מרים ראש לעבר קין, רומז לחנוך -)

חנוך:

הוא רק הציע למסור את המפעל לכמה אנשים... זה מה ש...

אוסף עזרא אוריון

כמה אנשים... זה היה כל כך שקוף...

קין:

חנוך:

זה לא היה בדיוק...

(שתיקה)

Ezra Orion Collection

Public Art Archive

מוטב לך למשוך ידיה כל ימך?

אתה ואברי?

מה יקרה אם חקבל הוראות ממישהו?

קין שייך לאלה שעשו להם עוול. זה יסוג של אנשים. "הזקן",

אתה זוכר אותו, החלים למסור את המפעל. עמדת השאלה איך לעשות

אני ואברי...

קין:

זהו איש אשר את רצונו ו"הזקן" קיבל אותה. ויכול להיות

"הזקן" עשה, וכמו לו יש השכונות איתן. וחורז מזה...

אחרי הכל הוא אדם נח. אני לא יודע מה אתה...

אתה יודע... בקשר לאשתי. הוא היה רוצה לגמור את הענין

באגרופים. אבל כיום - בדור הזה - מה אפשר לעשות?...

נ - ו - ה !

קין:

לך ותאמר שאתה מוכן לאאמץ להחליף אותו...

(קס ומשתרע בערסל)

חנוך:

אתה לא צריך לטבוע כאן אחר. זה שאהב מצליח כבר כואב למישהו.

טוב, אז אני סגן.

חנוך:

(עובר זמן)

(עובר זמן)

קין: אתה יודע, לפעמים אני שואל את עצמי מה אני עושה פה. נדמה לי שאני שייך לדור אחר... לא בשבילי כל מה שמתרחש כאן. לא בשבילי.

חנוך: אז מה, אתה לא מוכן.
זהר: (זהר עובר בעומק. מחקרב. אל חנוך - פנוי?)
חנוך: אני הולך אל חומר.

זהר: מערכה אחת.
(משחקים. האור על קין מחשיך).

(זהר מרים ראש לעבר קין, רומז לחנוך -)

משהו אוכל אותו.
לא מהיום.

(עובר זמן)
אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

חנוך: תגיד לי... מה באמת קרה שם איתו ועם "הזקן"?

זהר: (לאס) מה העניינים, אתה רוצה לדפא אותו?

חנוך: אתה לא מוכרח להגיד לי.
Ezra Orion Collection
Public Art Archive

(עובר זמן)

זהר: קין שייך לאלה שעשו להם עוול. זה סוג של אנשים. "הזקן", אתה זוכר אותו, החליט למסור את המפעל. עמדה השאלה איך לעשות זאת. איש אחד אמר את דעתו ו"הזקן" קיבל אותה. ויכול להיות ש"הזקן" טעה. ומאז לו יש חשבונות איתי. וחוף מזה.... אתה יודע.... בקשר לאשתי. הוא היה רוצה לגמור את העניין באגרופים. אבל כיום - בדור הזה - מה אפשר לעשות?...

חנוך: מעניין, גם הוא אמר משהו כזה.

זהר: אתה לא צריך לפגוע באף אחד. זה שאתה מצליח כבר כואב למישהו.

(עובר זמן)

בשני המרוצים האלה הגעתי לפנוי.

(חושך)

(אור על בימת הבווד. תומר)

תומר: מישור - - - (מסרחן) ברצון!

להיות רחוק מעל תל הנמלים הזה - -

נשים שלא נזכה בהקדש...

מתי יחדל יופיין להכאיב - -

תומר: מתי נבין שאיננו בין הנבחרים.

מתי זה יחדל להכאיב - -

עלמה: איננו שייכים לאלה שזכו לחיים גדולים - - כל כך הרבה.

לפני שהגיעו אל המישור הזה -

אל ראש ההר - - -

(אור על קדמת הבמה. עלמה ב' נכנסת עמוסה. מפזרת צלחות. עורכה).

עלמה ב': תומר, בוא תעזור. הנוף הוא קצת רבוב.

עושים ערב.

אוסף עזרא אוריון

תומר: מה, איזה יובל אהבתי מאות, איזה יובל חמש מאות?

(יורד)

עלמה ב': לא, סתם ככה, אתה יודע, שים שם צלחת אחת.

עלמה ב': אל תוריק לי את הצלחות.

מכון תרבות ציבורית
INSTITUTE FOR PUBLIC PRESENCE
מרכז לתרבות הציבורית

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

תומר: דמי שרות.

עלמה ב': מה אתה רואה משם למעלה? - -

לחיות זה להחפז - -

תומר: תל נמלים. להחפז - -

עלמה ב': אתה נשמע זקן מאד. מאד.

עלמה (שתיקה) ינו בנינויים, השאלה היא רק מתי אנחנו משלימים עם זה.

זה לוקח זמן.

עכשיו אני כותבת ואתה שים במעטפות. הריא.

(נכנסת העלמה, חולפת)

תומר: זה נשמע קורם כאילו ויתרה על ששח. על מה ויתרת?

עלמה: איזה הכנות! צריך להתלבש.

עלמה ב': מה אתה מתכננים שם?

תומר: את הגורל שלך.

עלמה: הגורל שלי כבר קבוע.

תומר: נדמה לך. (צוחקים. היא יוצאת)

אברי: נסדר לך אחד יותר טוב!

עלמה: (בצחוק ממרחק) ברצון!

עלמה ב': לה איך מה לדאוג ...

תומר: תראי, יש לה יתרונות מסוימים.

אברי: רעיון! אני שוכן עם כל אחת.

עלמה ב': כולכם נסחבים אחריה. מה אתם מוצאים שם כל כך הרבה.

אברי: (שתיקה) לים ?

עלמה ב': זה מזכיר לי נייר זבובים.

(קולות מחגבים. נכנסים זהר, עלמה, חנוך וקין)

תומר: נדמה לי שגם חנוך הוא קצת זבוב.

עלמה ב': אל תהיה נבל. אוסף עזרא אוריון

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

תומר: קצת ...

עלמה ב': חנוך הוא בחור מציאותי.

תומר: ואת ?

Ezra Orion Collection

Public Art Archive

(תומר ניגש, מוציא חווה קידה לעלמה ב'. מסחובבים)

עלמה ב': גם אני. עד כמה שאפשר - -

עלמה ב': לחיות זה להתפשר - -

לדעת להתפשר - - (מסחך ומסדר את הכלים על הלוח)

תומר: את נשמעת זקנה מאד.

עלמה ב': כולנו בינוניים, השאלה היא רק מתי אנחנו משלימים עם זה.

זה לוקח זמן.

שים את המעטפות בקומסת הקרטון ההיא.

תומר: זה נשמע קודם כאילו ויתרת על משהו. על מה ויתרת?

עלמה ב': מה חשוב?

תומר: קיין?

עלמה ב': באמת שזה לא חשוב.

אברי: (נכנס אברי)
מה אתם עושים כאן?

עלמה ב': עלמה אתה שואלת?
הצלבות.

אברי: עלמה את שואלת?
איזה הצלבות?

עלמה ב': הקבל מעטפה עם שם וחרקוד ...

אברי: רעיון! אני מוכן עם כל אחת.
חומר: השאלה אם זה גם להיפך.

אברי: מהי מתחילים?

עלמה ב': עוד מעט. עוד מעט.
(קולות מתגברים. נכנסים זהר, עלמה, חנוך וקין)

כולם: אוהו... מה אתם אומרים... איזה כיבוד וכו'
עלמה ב': מתחילים! מתחילים!

(מתכבדים, משותתים, צוחקים)
שקט רבתי, אנשים! מתחילים הציבורי

יש לנו משהו מיוחד עכשיו. יש כאן מעטפות...
שערויה!... חנוך:

(קולות צחק והסכמה)
פופה אל העלמה. קין ניגש ומוציא מעטפה. פותח.

עלמה: הלו, ענן אפור.
(תומר ניגש. מוציא. מחווה קידה לעלמה ב'. מסתובבים)

עלמה ב': צמוד! (צוחקים)

(אברי לוקח את המשחק ומסדר את הכלים על הלוח)

זהר: גמרת עם זה?

אברי: רק התחלתי.

קין: לו היה כבה עכשיו האור...

עלמה: (בחיוך) מה היה קורה?

קין: היית מתנגדת?

עלמה: היית מתקיף?

קין: היית מחננדה?
 אכל זה יחננה...

עלמה: למה אתה שואל?
 יכול לקנות?

קין: למה את שואלת?
 זה מעניין אותך?

עלמה: מעניין. (בצחוק קל, גלוי לב)
 (לעלמה) מה את אומרת לריקוד שלי? התקרבה.

עלמה ב': הזמן עבר! הזמן עבר!
 (נפרדים. חנוך וחומר מוציאים)
 להחריגות המיא...

חנוך: עלמתי (מסתובבים)
 התקרבה מאד.

חומר: (לעלמה) הנה האושר. (מסתובבים)
 להנביש עוד קצת... את דמיון חלב...

זהר: גמרת עם זה?
 (עובר זמן)

אברי: אני משחק. ארכיון אמנות במרחב הציבורי
 לא ענית לי.

זהר: עם מי?...
 לא הקשבת מן הדיבורים.

חומר: אפשר לשאול משהו?
 (נפרדים. עלמה נכנסת לחדר)

עלמה: מה אתה רוצה לשאול?
 (עובר זמן)

אברי: מה חוכמה?...
 עם מי?

עלמה: (מניעה) בהסכמה. הוא קם וזמקב
 דוקא עכשיו?
 (מחיליל לאט)

אחומר: אין לי הזדמנות אחרת לדבר איתך ממרחק כזה.
 חוריר את הידים.

אברי: (לקיץ) רוצה משחק?... (קין ניגש. משחקים)
 חן לו רגל.

חומר: האט יכול לקרות - -
 (עובר זמן)

עלמה: מלבד זהר?
 חוריר את הידים.

חומר: אל תהיה רשע!
 (זהר קם, הורף את אברי, חוסט אותה. מסתובבים)

אברי: אהה מתחבב כמו מר.
 מערכה אחת.

מכון תרבות ציבורי
 EZRA ORION COLLECTION
 מוסד לתחזוקה ופיתוח

Ezra Orion Collection
 Public Art Archive

עלמה:

יכול לקרות...

אבל זה יהרוס...

חומר:

יכול לקרות?

עלמה:

זה מענין אותך?

חנוך:

(לעלמתו) מה את אומרת לריקוד שלי? התקדמתי.

עלמה:

יש איזה געגועים

להתרגשות ההיא...

עלמה ב':

התקדמת מאד.

עלמה:

להרגיש עוד פעם... את דפיקות הלב...

(עובר זמן)

חומר:

אוסף עזרא אוריון

לא עניה לי, ארכיון אמנות במרחב הציבורי

עלמה:

לא הקשבת טוב.

(נפרדים. עלמה ב' ניגשת למשחקים עם הקופסא. אברי מוציא, פותח, פונה אל העלמה)

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

אברי:

את מוכנה?...

עלמה:

(מניעה ראשה בהסכמה. הוא קם ומתקרב)

שים את היד כאן. (מחילים לאט)

זהר:

חוריד את הידים.

עלמה:

תן לו רגע.

(עובר זמן)

זהר:

חוריד את הידים.

עלמה:

אל תהיה רשע!

(זהר קם, הודף את אברי, תופס אותה. מסתובבים)

אתה מתנהג כמו פר.

זהר:

מה-יש, אני פר.

קין: (לאברי) אל תיקח את זה לעומק. (משחקים. חומר מסחוב עם

עלמה ב' גמרו לרקוד - - -

בדרכם. על פני הבמה פוגע זהר במתכוון ברגלו של אברי)

(יוצאים אחד אחד. נשאר חומר. חומר דועך)

אברי: אל תבעט בי. אני לא הכלב שלך.

חומר: לחזיקי סוחר - - -

זהר: (חוזר וגוחך עליו. לאט.) אתה כן הכלב שלי.

איך זה היה יכול לקרות לי - - -

אברי: אתה טועה מאד אדוני.

לי - - -

זהר: (לאט מאד) אתה... הכלב שלי.

(עובר זמן. נכנס קין)

אברי: (לאט) אתה טועה מאד... אדוני.

מה אתה הולך לעשות, קין?

זהר: אחה הכלב שלי!

קין: אני...?

אברי: אל תנבה עלי!

אוסף עזרא אוריון

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

(תופס אותו מאחוריו) צריך פעם לגמור עם הספוס הזה!

(חונך ותומר מצטרפים, מושכים אותו "בצחוק" למעקה.

אחרי מאבק קשה הוא חלוי שם על ידיו של זהר. בעיטות בקיר)

מכון תרבות וידיעות
INSTITUTE FOR PUBLIC PRESENCE
מכון לתרבות הציבורית

Ezra Orion Collection

Public Art Archive

(לאט) תגיד שאתה הכלב שלי.

(בעיטות בקיר) - - -

תגיד שאתה הכלב שלי.

עלמה: מה נספלת אליו?

חומר: חייא - כואב לי הלב.

זהר: (לאט) אתה הכלב שלי או שאני עוזב. (בעיטות בקיר) ייזי כמכה

אתה הכלב או ש...!

(קריאות אימה וצריחה צוללת)

הוא עזב לי את הידיים...!

חומר... אתה ראית...

(אתה ראית... הקרסל. זהר מתחנף. מתענה... העלמה מופיעה בעומק.

מתקרבת. נעצרת. היא מתחנף. קניניה נגמרת. עובר זמן.

(עובר זמן) ה את ידה על לחיו)

קין: אתה השפט על זה.

זהר:

מי ישפוט אותי?!

יש פה מישהו שרוצה לשפוט אותי?!

(יוצאים אחד אחד. נשאר תומר. האור דועך)

תומר:

לחזקים מותר - - -

(מכשין לאמו הלאה. המסיבה דועכת. מאפזרים.)

איך זה היה יכול לקרות לי - -

לי - -

(עובר זמן. נכנס קין)

מה אתה הולך לעשות, קין?

קין:

אני...?

תומר:

אל תגיד לי שאפשר לשפוט אותי

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

קין:

(משתרע בערסל) אנחנו כבר עושים את זה. (חושך)

(אור. חנוך ועלמה בנכנסים מצד ימין, קין איננו, פותחים

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

חנוך:

יש פה בדיחה טובה.

אברי:

עלמה ב':

איזה ?

חנוך:

היא: - כואב לי הלב.

הוא: - באמת נפוחה... (גיחוך. תומר רץ וסוגר את הרדיו במכה)

תומר:

מה איתכם?!

(חושך)

(אור גובר על הערסל. זהר מתהפך. מתענה... העלמה מופיעה בעומק.

מחקרבת. נעצרה. הוא מתהפך. עיניהם נפגשות. עובר זמן.

היא נגשת ושמה את ידה על לחיו)

עלמה:

אתה מזיע נורא...

(שתיקה) (היא גוחנת עליו. מתחבקים. חושך)

עלמה ב': אור מלא. המסיבה מתנהלת כקודם. כולם באותו מצב.
אברי לבוש כהה. זהר מסתובב עם עלמתו. גמרו לרקוד.
בדרכם על פני הבמה פוגע זהר במחכוון ברגלו של אברי)

אברי ב': אל תבעט בי. אני לא הכלב שלך.
(אז זהר נעצר. כהסס... מסיק לעומק)
וממשיך לאטו הלאה. המסיבה דועכת. מתפזרים.)

חנוך: את לא הולכת ?

עלמה ב': תיכף. מישהו צריך לסדר פה קצת את הדברים.
(חנוך ממתיך בעומק)

אברי: נו, איך היה?...

עלמה ב': היה די נחמד, לא?

אברי: כן... היה די נחמד. עזרא אוריון
צרכנו אמונות במרחב הציבורי
נשארו רק השיריוס.

עלמה ב': לא מבינה.

אברי: אלה שעוד לא הושלכו מכאן.

Ezra Orion Collection

Public Art Archive

עלמה ב': על מה אתה מדבר?

אברי: (לאט) את יודעת על מה אני מדבר.

(יוצא. חושך)

רופא: אלה הם נסיונות להמריא מכאן -
(אור צהרים. עלמה ב' בערסל. קוראת זמן מה משהו בכריכת ניר.
שומטת את הספר. עובר זמן. נכנס ה"רופא". קשיש. נושא ספרים.
מסדר את ספריו על השולחן)

עלמה ב': רופא: מכאן לא מהרומסיט, דור.
לבדך?

עלמה ב': רופא: (נסוג ומתייכ על גגה פולחן. תומר נכנס בעומק)
לבדי...

רופא: מפליגה מכאן?

(שתיקה)

עלמה ב': סלח לי, מי אתה?

רופא: קשה לומר. יש לי כאן ספרים.

עלמה ב': אה, ניר לא חסר כאן.

(הרופא עושה סיור סביב, משקיף לעומק)

רופא: איזה שממון - -

עלמה ב': יש לך אולי משהו חדש?

שעוד לא היה - -

רופא: אני מאמין שכן. (מוציא ספר, מתקרב אליה) עליך...

עלמה ב': עלי?

רופא: על כולכם. ארכיון אמנות במרחב הציבורי

עלמה ב': מה מסופר כאן עלי?

רופא: שקראת כבר את כל מה שכתוב על כל הניירות.

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

עלמה ב': לא מבינה.

רופא: את מבינה. יש לך עינים נבונות.

(היא לוקחת ספר. מעלעת)

עלמה ב': על מה כתוב כאן?

רופא: אלה הם נסיונות להמריא מכאן - -

נסיונות להתרומם.

עלמה ב': מכאן לא מתרוממים, דוד.

רופא: (נסוג ומתישב על פנה שולחן. תומר נכנס בעומק)

רופא:

את מבינה -

למישור הזה קראו פעם ראש ההר.

לפני שהגענו...

ספרו לכם זכרונות.

נדמה לכם שאחרים זכו בחיים גדולים יותר.

שנולדתם מאוחר...

חומר:

יש לך מושג אולי, מיהו האיש הזה?

רופא:

אין רוח.

מחניק.

אנשים מן הדור ההוא הולידו אתכם כאן.

שורה ארוכה של קרונות ריקים -

הייתם רוצים יוחסיות אוריון
הייתם רוצים ארבעון אמנות במרחב הציבורי

(נגש ומניח לפניו את המשחק) רוצה משחק אדוני?

רופא:

לו היתה באה איזו מלחמה קטנה -
גם בשבילכם.

מישהו היה כובש את הארץ הזאת.
Ezra Orion Collection
Public Art Archive

חומר:

יש לך אולי כמה בקבוקים עם מי קודש?

אולי כמה תפילות עטופות בנייר?

או אולי סולם?...

לספס לשם,

ולמצוא שם... את בעל הבית.

זה שמשגיח עלינו מלמעלה...

רופא:

את רואה לפניך כאן צעיר מצוי.

(חומר עולה לבימת הבודד)

חומר:

יש לך אולי גלולות נגד פחד?

רופא:

אני מקשיב...

(נכנס חומר, נגש אל עלמחו)

חנוך: הלו.

עלמה ב': הלו איש, גמרת?

חנוך: כן. מיהו האדון הזה?

עלמה ב': יש לו ספרים.

חנוך: (נגש. מעלעל) משהו חדש?

ספרי ילדים אני רואה.

רופא: זהו ירידך?

חנוך: אני אחראי עליה.

עלמה ב': (קמה. אל הרופא -) בוא איתנו, אם אתה מוכן.

חנוה, תאכל משהו (אל חנוך -) עוד לא היית אצלנו,
ואולי הפעם יזין אמנות במרחב הציבורי

מכון לתוכנית ציבורית
INSTITUTE FOR PUBLIC PRESENCE
מרכז לתוכנית הציבורית

(שתיקה)

טוב, אז פעם אחרת.

Ezra Orion Collection

(יוצאים שלוש האחרונות על חומר)

חומר: שורה ארוכה של אמצעים קרונות -

(עובר זמן)

קול חומר: קרונות ריקים, קרונות חצי ריקים,

קרונות ריקים, קרונות ריקים.

(מביט אל השעון זמן מה. לוקח ראי)

הראי סיפר לי את החדשות -

(מעביר את ידו על פניו)

השער מתחיל לסגת.

בחשאי קויתי

שלי זה לא יקרה -

(מסדר על אמצע השפה טור כלי משחק. מזיזם באצבעו שבקצה הטור)

אל ה"תהום". נופלים. נופלים. האור דועך)

הכאב שלא מדברים עליו.

(תחקוק השעון גובר)

עוד יש זמן

עוד יש זמן

עוד יש קצת זמן

נופלים... נופלים... נופלים...

יותר-קרוב עוד-יותר-קרוב עוד-יותר-קרוב...

לא-לשמע-לא-עלשמע (יורד במהירות, פותח מוסיקה צורחת
שהופכת לתחקוק. סוגר במכה. נסוג אל המעקה. התחקוק נחלש.
האור דועך, זורח ודועך, זורח ודועך)

היה פעם עלם אשר התלבט

אם להיות או לא

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

כאילו זה חשוב...

מכון תרבות ציבורית
Public Presence
מרכז למחקר אמנותי

יש מליונים

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

כל כמה דקות נופל משהו מן הקומה הארבעים -

הקרון רץ במורד

רץ במורד...

הקיר הקדמי נפל

רצנו אחורנית

אבל הקירות זזו והדפו אותנו אל... אל...

חפשנו סדק

ניסינו להאחז

כמה זמן אפשר...

ו...! (קול צריחה צוללת)

בוא ערפל

על העינים

ולא חראנה - - באים כבר... באים כבר... באים כבר...

באיש כבר... (הכל חולך ואוכד, חושך)

(עולה אל בימת הבודד)

מישהו נולד... ילד. הפרגוד נשמעו בקיטות ברזל באנן.

מדי פעם נחת רטום. העלמה לבושה קל, חולפה)

איפה הצעצועים שלי?

מה הדבר הזה שאחז עושה כאן?

מה זה הפרוזדור הזה?

(שתיקה)

למה אתם מביטים בשעון כל פעם?

מה שאלת?

מה יש שם מעבר לדלת?

שאלתי מה אחז עושה כאן.

מה אתם מסתכלים בי?

מה-יש, הורג אתכם שאני עושה משהו.

למה אתם לא מתקוממים?

אל תרעיש כל כך. אוסף עזרא אוריון

איפה הרופא ההוא עם החתופות?

מכון תרבות ויזמות
Ezra Orion Collection
Public Art Archive

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

היו לו כדורי שנה

אל חביטו לשם

למה לכם לראות

(חושך) אחרי (היא יוצאת. הוא שב לנקישותיו.)

הילד מאפיר כבר. שערוותיו נושרות. ומוליכים אותה כפי
שחלטה לפני רגע. כאילו כופחים אותה, גבם אל הקהל, אל

כולנו נלך מכאן צעירים מדי.

איש לא יברח מכאן.

(לאט) את מי יש לי הכבוד...

הרצפה נוסעת אהנו.

אלה שנולדו לפנינו נפלו כבר למטה...

אם נכבה את האור

נוכל לא לראות.

כן, אנחנו באים כבר... באים כבר... באים כבר...
באים כבר... (הכל הולך ואובד. חושך)

(אור צהרים. מאחורי הפרגוד נשמעות נקישות ברזל באבק.
מדי פעם ניחז רסיס. העלמה לבושה קל, חולפה)

עלמה: מה הדבר הזה שאתה עושה כאן?

(שתיקה)

אברי: מה שאלה?

עלמה: שאלתי מה אתה עושה כאן.

אברי: מה-יש, הורג אתכם שאני עושה משהו.

אוסף עזרא אוריון

עלמה: אל תרעיש כל כך. חק שאלתי מה אתה עושה כאן.

עושה... ככה... אברי:

עלמה: אז למה לך לעבוד כל כך קשה?

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

אברי: אני מנסה להתרומם -

עלמה: אולי פעם אחרת (היא יוצאת. הוא שב לנקישותיו).

קס' ומשתרע בערסל. נכנסים אלמונים ומוליכים אותה כפי
שחלפה לפני רגע. כאילו כופתים אותה, גבם אל הקהל, אל
עמוד שאינו קיים. יוצאים)

אברי: (לאט) את מי יש לי הכבוד...

אשתו של... אברי:

או, כן, אני נזכר...

אני המנהל פה. חושב על מה שאני עושה כאן?

אח לא יכולה לזכור אותי

מעולם לא ראיח אחי... (זיכרונות)

(מתרומם לאט) הושב על סוף העסק, אחי יודע, בגיל שבעים

בגיל שבעים ושתים?

כאן אני המנהל.

אח לא מספיק לדבר.

יש לי סגן.

(עובר זמן)

...היופי המענה הזה.

אני הייתי רוצה להיות ארבע-מאות שנה.

(מתקרב)

היום באלה...

לעשות... מה שמותר היה לפך רק לכך היד של זוהר.

אח לא?

אתה טועה מאד, אברי.

(סתיקה)

אוסף עזרא אוריון

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

רק ליד של מנהל מותר להמציא במרחק כזה.

מכון תרבות וידידות
מכון תרבות וידידות
מכון תרבות וידידות
מכון תרבות וידידות

אתה טועה מאד, אברי.

Ezra Orion Collection

רק לא להתעורר עכשיו... לא להתעורר...

(העלמה זזה. מתרחקת ויוצאת. נכנס קין)

(חושך)

צריך להתגבר על זה.

(נשען אל המעקה. מביט למטה)

מה הענינים, קין, אחי רוצה לקפוץ?

(חושך נכנס אל המעקה)

אני אוהב להסתכל לשם.

(מסוחרחח)

מה אתה רואה שם?

כך כתי שאת רואה יורדים הרבה מכתה לשטה.

(צוברים על הספרים. היא מוציאה ספר)

חושך.

תגיד לי, מה אתה חושב על מה שאני עושה כאן?

אני מחכוון לאבנים האלה.

אני בעד.

אברי: מה אתה אומר?...

(עובר זמן. הוא שב לנקישותיו)

תגיד, מה אתה חושב על סוף העסק, אתה יודע, בגיל שבעים
בגיל שבעים וששים?

קין: אה לא מפסיק לדבר.

רופא: לא, לא, קחי את שניהם, את שניהם, הם משלימים...
(עובר זמן)

אברי: אני הייתי רוצה לחיות ארבע-מאות שנה.

קין: חיים כאלה?...

אברי: אה לא?

(שתיקה)

אוסף עזרא אוריון

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

זה מזכיר לי בדיחה -
מישהו שאל פעם: למה אתם לא מתקוממים?

(שתיקה)

Ezra Orion Collection

Public Access

אולי בגלל זה התקרבותי לאבנים -

(מקיש. מקיש באבן. חושך)

(אור צהרים העלמה בערסל. כבדה. נכנסים חנוך, עלמה ב' והרופא.
חנוך נגש אל העלמה)

חנוך: הלו. (משוחחים)

רופא: כך כפי שאת רואה יורדים הדברים הרבה מהחל לשטח.

(עוברים על הספרים, היא מוציאה ספר)

עלמה ב': אתה חושב שזה יעזור לי?

רופא: נסי. כדאי.

עלמה: מי זה האיש הזה? (לעמוד נגד בעיר כחול...)

חנוך: הוא מין רופא. הוא בא לרפא אותנו.

עלמה: לא מבינה. (מתמודדים. זוהר עדיף)

חנוך: קשה לדעת. הוא מטפל באשתי.

רופא: לא, לא, קחי את שניהם, את שניהם, הם משלימים...

עלמה ב': (נכנס זוהר) איפה יש לי זמן לזה? (יהם)

זוהר: חראי-חראי מה הוא נתן לך שם. (מקטע גובר עליו)

עלמה ב': עזוב, זה לא רציני.

זוהר: בואי נראה.

חנוך: נפסיק ללחוץ על ארבעת ימנות (זוהר) אצתי כולם עם הגב לקהל.

זוהר: (נכנס הומר)

חומר: אפשר להשפיל?

רופא: בבקשה. (לא יהיה)

חנוך: (חומר מעלעל. קין מופיע בעומק) אני נגש לכמה זמן.

זוהר: בואו נלך ביד! חנוך? הוריע להם... שלא יפלו... (גוחנים משני צדי שלחן. מתמודדים. זוהר גובר. קין מתקרב)

חנוך: חתיכת בריון. חומר? (מתמודדים. חנוך גובר)

רופא: אדוני, אתה רוצה להשתתף? (קין כבד)

רופא: אתני מתגושש במקצועי, אבל אני מוכן לנסות. (מתמודדים)

קין: תרשה לי לשאול מי אתה?

רופא: הבאתי כמה ספרים. (זוהר מרי)

קין: על מה? (זוהר מרי)

מכון תרבות ויזמות
INSTITUTE FOR PUBLIC PRESENCE
مركز للترويج الثقافي

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

רופא: על מה שעוזר לי לעמוד נגד צעיר כמוך...

קין: אז בוא נשאיר את זה כך. (נפרדים)

הומר: זוהר? (מתמודדים. זוהר עדיף)

עלמה ב': אתם תשברו את השלחן...

קין: לא לפני שאני אגמור אותו. (המצב מתאזן)

עלמה ב': תפסיקו, תפסיקו... (תופסת את ידיהם)

קין: תני לגמור אותו בחורה... (כמעט גובר עליו)

קול: אומרים שתהיה מלחמה. בקרוב.

חנוך: מה אתה אומר על זה?
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

מכון תרבות וידיעות
ארכיון אמנות וציבוריות
מרכז המידע והחינוך
מכון תרבות וידיעות

זוהר: יהיו חיות.

קין: דיבורים. זה רק דיבורים.

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

עלמה ב': תפסיקו, לא יהיה שום דבר.

חנוך: מה יש, אשתי, לא יזיק גם לנו פעם בחיים. אני נגש לכמה זמן.

זוהר: או-כן, רציחתי למסור לך, חודיע להם... שלא ישלחו...

בוא נגש יחד, זה סיפור ארוך. (יוצאים)

הומר: תגיד לי, אתה מאמין במה שכתוב כאן?

רופא: במובן ידוע... ניפגש עוד-פעם בסביבת הזאת.

הומר: אחרת, אדוני, אנחנו לא ילדים כבר.

קצת מאוחר -

אנחנו כבר יודעים

אנחנו יודעים כבר יותר מדי -

רופא: יודעים יותר מדי -

26
אחם צריכים כדורים נגד פחד

ובעיקר כדורים נגד שממון - -

חומר: בזה יש משהו. ייתכן וכוונתו...

רופא: - - לא מוליכים אחכם

רופא: לא מוליכים אחכם בשורות

עלמה ב': קדימה לשם ואחר-כך

רופא: קדימה לכאן ואחר-כך

עלמה ב': קדימה לשם - - אומר. (יוצאים)

חומר: אילו היה לאן - - -

רופא: (לאט) א כבשים -
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

קינ: אחם כבשים -
IP ARTLAB THE ISRAELI CENTER FOR DIGITAL ART HOLOON

חומר: אולי פשוט נרוץ אל בית ההפילה של.
Ezra Orion Collection
Public Art Archive

רופא: תגובה אופינית לכבש - - יוצר. נכנס דוהר. מעלל בשבועונים

עלמה: אל תרוץ לשום מקום.

דוהר: תן לעדר להתפזר
(מביט על-ידה. לוקח את ידו ומניחם על בוסה בזחירות)

תן לו להתפזר - -

עלמה: מרגיש משהו?
אינני יודע אם ניפגש עוד-פעם בסביבה הזאת.

דוהר: אחם...
כשאתה עומד לבד שם.

עלמה: לא, אתה עוד לא יכול להרגיש.

הקשב רחוק - -

דוהר: כנא?
עמוק, עמוק שם, בכמות קטנה מאד, כמה פירושים...

עלמה: לא הרבה, אבל חומר נפלא...

בפירושים האלה יש הרבה יותר משאתה משער - -

יש הרבה סתמיות לפניהם את המקום - -

(אוסף ספריו ומתחיל לצאת)

להביא לעולם

עלמה בעלת עיניים נבונות...

את הדבר הכי יפה -

עלמה ב': אהא הולך?

זה שיהלך אותנו - -

רופא: הולך ושב - -

זה שדגלל אתה בחולות - -

עלמה ב': והספרים?

יש עוד זמן, שלי.

רופא: ישארו אצלך. מצאי זמן.

עלמה: אין כל כך הרבה זמן

עלמה ב': חכה, אני אלוה אותך. (יוצאים)

זה מתחיל כבר - -

קין: הדוד הזה הוא בסדר.

אוסף עזרא אוריון

תומר: אה, הוא מספר סיפורים.

מכון תרבות עזריאל
Ezra Orion Collection
Public Art Archive

אין את יודעת?

לא חשובים הסיפורים

אני יודעת...

חשוב שאין שם כניעה

Ezra Orion Collection

Public Art Archive

(יוצאים אחד אחד. האדו דוען. נכנס זוהר. מעלעל בשבועונים)

אני מתחמם מפה עוולך לבוא. (זוהר קם וניגש חצייה)

עלמה: זוהר, אתה פנוי?

זוהר: פנוי לגמרי. (מסתב) לא-לא, אבא פה, ילדה, אבא עת...

(מתישב על-ידה. לוקחת את ידו ומניחה על בטנה בזהירות)

עלמה: מרגיש משהו?...

זוהר: אהמ... זהירים. קין בערסל. מכוסה באותה סמיכה. העלמה נכנסת

(נופאת מבט)

עלמה: לא, אתה עוד לא יכול להרגיש.

אומרים

עין אור, אצאצא אתה חולה קצת.

זוהר: כואב? כמה דברים לעיבוד, משהו קר.

עלמה: לא... קר את עצמך.

יש הרגשה שמחילים לפנות את המקום - -

להביא לעולם

אח הדבר הכי יפה -

זה שיחליף אותנו - -

זה שיגלגל אשה בחולות - -

יש עוד זמן, שלי.

אין כל כך הרבה זמן

זה מתחיל כבר - -

אוסף עזרא אוריון

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

זה יהיה בן.

איך את יודעת?

אני יודעת...

מה העניינים בחורונת?

אני מפחדת ממה שהולך לבוא. (זוהר קס וניגש הציגה)

אל חלך...

(מביא שמיכה. מכסה) לא-לא, אבא פה, ילדה, אבא פה...

(חושך)

(אור צהרים. קין בערסל. מכוסה באותה שמיכה. העלמה נכנסת

נושאת מגש)

אומרים

ענן אפור, אמצע שאתה חולה קצת.

הבאתי כמה דברים לעידוד, משהו קר.

בעיקר את עצמך.

עלמה: לא, בעיקר משהו קר. מה שלומי?

קין: כוב, אז עכשיו יהיה זה קצת סדר.
מחגבר. חושב שאוכל בקרוב...

(שתיקה)
גריי לנחן זה קצת ושה קצת. הרכה אנשים צריכים אותו.

עלמה ב': יהיה בסדר, איש, לקחת הכל?
קול: תביה מלחמה . בקרוב .

הנור: ראינו שכן. חוץ מהספר שהכנסת לי שם...
עלמה: שזה עוד.

עלמה ב': אחה חוזר, איש.
תמיד נדמה היה לי שהדברים האלה נגמרו כבר.

הנור: כמות.
קין: יש סכוי שלא...

עלמה: (זוהר והעלמה נכנסים בעומק)
אבל הרי זה נגמר כבר לפני שצאצא עשרות שנים -

זוהר: בקצת... אני לא נמוץ וזהו.
קין: נדמה לך, בחורה.

עלמה: (אוי-עוד רגע, עוד רגע, עוד רגע)
יהיה לך אומץ להשאיר לא לצאת?
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

קין: להשאיר?

מכון תרבות ציבורי
Ezra Orion Collection
Public Art Archive

אני לא נגד. אני בעד.

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

אני בעד - -

עלמה: אני לא יכולה...
(דעס מחובר. הילד נפסק...)

קול: הלילה ככלו כוחותיו אבדו כבדות.

(דעס ממשיך נחלש בהדרגה. חושך)

קול: תהיה מלחמה . בקרוב .

(נכנס חומר)

(נכנס שליח נושא "צווי קריאה")

שליח: קין?
קין: זה אני.

(מוסר לו חבילת צווים) קח וחלק בין האנשים. תוך שעה

עליכם להיות בצומת. (יוצא במהירות. קין קם. לוקח את הצווים

אצאצא ויוצא. העלמה יוצאת. זוהר וחנוך צאצא נפגשים בעומק.

חנוך נושא תרמיל.)

זוהר: הפסקתי את המנועים ואת הזרם. הכל בסדר. (יוצא במהירות)

חומר: הקציר הוא חלק בלתי נפרד ממעשה בני האדם - -

(העלמה בוחנת בערסל. עלמה ב' בעומק.)

(עלמה ב': נכנסת. היא וחנוך מתקריבים)

חנוך: טוב, אז עכשיו יהיה פה קצת סדר.

(בודק את הערסל) - בעומק נכנס קיין. את בביטוי זה בדר.

צריך לחקק פה קצת ושם קצת. הרבה אנשים צריכים אותו.

עלמה ב': יהיה בסדר, איש, לקחת הכל?

(אור על כיסא הבודד. חומר)

חנוך: ראית שכן. חוץ מהספר שהכנסת לי שם...

(חומר) לפנות ערב נולד ילד

עלמה ב': אתה חוזר, איש.

שמו יהיה זוהר.

חנוך: בטוח.

(חומר)

(זוהר והעלמה נכנסים בעומק)

(אור נע. לילה. רוח. העלמה בערסל. קיין נכנס. נעצר. נגש.)

זוהר: בעצם... אני לא נחוצק יותר. (חומר)

עלמה: אוי-עוד רגע, עוד רגע...

(נפרדים. קיין נכנס נושא תרמיל, מביא תרמיל לחומר שיורד

מביט הבודד. אברי עובר בעומק, נושא תרמיל) (חומר)

IP

מכון תרבות ופזמונים
מרכז המחקר והמחקר
מכון לתרבות והמחקר

עלמה: ענן אפור...

Ezra Orion Collection

Public Art Archive

(יוצאים. מתרחקים. מחשיך, אור זוהר ודועך, זוהר ודועך.

רעש מתגבר. הרעש נפסק...)

קול: הלילה סבלו כוחותיו אבדות כבדות.

(רעש ממושך נחלש בהדרגה. חושך)

(כחשק עם עצמו קיין עם זוג. מתחילים.)

(חומר) (אור ערב. העלמה מסתובבת חסרת מנוחה. פסיעות. עלמה ב' נכנסת)

עלמה ב': חנוך ותומר חזרו...

עלמה: מהי?!...

עלמה ב': לפני שעה... כאן!

עלמה: ואיפה...

(העלמה צונחת בערסל. עלמה ב' בעומק.) (חומר)

עלמה ב': מישוהו הולך... (יוצאה)

(פסיעות מתקרבות. בעומק נכנס קין. הם מביטים זה בזה.)

עובר זמן. היא גועה בבכי. ארוך. נשבר. חושך)

(אור על בימת הבודד. תומר)

תומר: לפנות ערב נולד ילד

שמו יהיה זוהר.

(חושך)

(אור נע. לילה. רוח. העלמה בערסל. קין נכנס. נעצר. נגש.)

נעצר. גוחן עליה. היא נאנקת. חושך)

אוסף עזרא אוריון

(אור. חנוך ליד המשחק. מן בערסל. זוהר לבוש כהה עומד ליד

הכוננית. מעלל בשבועונים. תומר על בימת הבודד)

חנוך: רוצה משחק?

קין: אממ?...?

(עובר זמן)

חנוך: מערכה אחת...

(משחק עם עצמו. קין קם ונגש. משחקים.)

תומר: מישור - - -

עלמה: (מן המרחק) זוהר?!

(יוצאה. הקרסל נקצר לאט לאט. חושך.)

זוהר: אהוי!

עלמה: אני עוד מעט באה!

(נכנסת משמאל, כמו אז)

עלמה: (לתומר) על מה אתה חושב. מה אתה כל-כך רציני?

(הוא מביט אחריה. זוהר נגש לקראתה. היא כמו מסרבת לו ומתרצה לאט. רוקדים קרוב. כמעט ללא תנועה. קין וחנוך יוצאים. תומר יורד ויוצא. זוהר והעלמה מתרחקים לאט ויוצאים. נכנס הרופא ומשתרע בערסל. מערסל. מחשיך)

רופא: הם אינם משערים

כמה ארוכים המרחקים האלה - -

אאאאאאאא - - ארוכים - -

אינני זוכר כבר

(עובר זמן)

אתה חושב שאנחנו מתרוממים? - -

עלמה ב': (נכנסת בעומק. משתהה) אסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

אתה נשאר?

רופא: - - מושך הולך אל אחרי המרחקים

Ezra Orion Collection
Public Art Archive
ואנשים עוברים על פניו

כמה כאן

כמה שם - - -

עלמה ב': חוכל ללון אצלנו

הדלת תהיה פתוחה - -

(יוצאת. הערסל נעצר לאט אאא לאט. חושך.)